

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes oraz F. Nunes dos Santos, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony skarżącej: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: M. Dowgielewicz, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 49 WE — Sektor budownictwa — Wymóg uzyskania zezwolenia na prowadzenie działalności w tym sektorze

Sentencja

- 1) Wymagając od podmiotów świadczących usługi budowlane mających siedzibę w innym państwie członkowskim spełnienia ogółu przesłanek, jakie sporny system krajowy, a zwłaszcza dekret z mocą ustawy nr 12/2004 z dnia 9 stycznia 2004 r. nakłada w celu uzyskania zezwolenia na prowadzenie w Portugalii działalności w sektorze budownictwa, i wykluczając tym samym możliwość należytego uwzględnienia równoważnych obowiązków ciążących na takich usługodawcach w państwie członkowskim siedziby oraz kontroli już wykonanych w tym zakresie przez organy tego państwa członkowskiego, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniu, które na niej ciąży na mocy art. 49 WE.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Rzeczpospolita Polska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 327 z 20.12.2008.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG przeciwko „Österreich”-Zeitungsverlag GmbH

(Sprawa C-540/08) (¹)

(Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Przepisy krajowe z zasady zakazujące praktyk handlowych uzależniających oferowanie dodatków konsumentom od nabycia towarów lub usług)

(2011/C 13/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Mediaprint Zeitungs- und Zeitschriftenverlag GmbH & Co. KG

Strona pozwana: „Österreich”-Zeitungsverlag GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof (Austria) — Wykładnia art. 3 ust. 1 i

art. 5 ust. 2 i 5 dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 149, s. 22) — Uregulowanie krajowe zakazujące wydawcom periodyków zapowiadania, oferowania lub przyznawania konsumentom nieodpłatnych dodatków do druków periodycznych, jak również zapowiadania nieodpłatnych dodatków do innych towarów lub usług bez uwzględnienia wprowadzającego w błąd lub agresywnego charakteru danej praktyki handlowej — Uregulowanie niemające na celu jedynie ochrony konsumentów, lecz również utrzymanie pluralizmu mediów i ochronę słabszych konkurentów — Pojęcie nieuczciwej praktyki handlowej

Sentencja

- 1) Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak ten rozpatrywany w postępowaniu przed sądem krajowym, który przewiduje ogólny zakaz sprzedaży z dodatkami i który ma na celu nie tylko ochronę konsumentów, ale zmierza także do innych celów.
- 2) Możliwość udziału w konkursie z nagrodami związana z zakupem gazety nie stanowi nieuczciwej praktyki handlowej w rozumieniu art. 5 ust. 2 dyrektywy 2005/29 z samego tego względu, że przynajmniej dla części zainteresowanych konsumentów możliwość udziału w grze stanowi decydujący powód skłaniający ich do zakupu tej gazety.

(¹) Dz.U. C 69 z 21.3.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 11 listopada 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-543/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 56 WE i 43 WE — Swobodny przepływ kapitału — Akcje uprzywilejowane („golden shares”) państwa portugalskiego w EDP — Energias de Portugal — Ograniczenia w nabywaniu akcji sprywatyzowanej spółki i udział w zarządzaniu tą spółką)

(2011/C 13/05)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Braun, P. Guerra e Andrade i M. Teles Romão, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, pełnomocnik, C. Botelho Moniz i P. Gouveia e Melo, advogados)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE i 56 WE — Akcje uprzywilejowane („golden shares”) państwa portugalskiego w spółce EDP — Energias de Portugal

Sentencja

1) Utrzymując w EDP — Energias de Portugal szczególne uprawnienia, takie jak te, które w niniejszym przypadku zostały przewidziane w Lei n.º 11/90, Lei Quadro das Privatizações (ustawie ramowej nr 11/90 o prywatyzacji) z dnia 5 kwietnia 1990 r., dekretem z mocą ustawy nr 141/2000 z dnia 15 lipca 2000 r. zatwierdzającym czwarty etap procesu reprivatyzacji kapitału zakładowego EDP — Energias de Portugal SA i statucie tej spółki na rzecz państwa portugalskiego i innych podmiotów publicznych, przyznane w związku z akcjami uprzywilejowanymi („golden shares”) państwa portugalskiego w tej spółce, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 56 WE.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 19 z 24.1.2009

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 11 listopada 2010 r. — Transportes Evaristo Molina, SA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-36/09 P) (¹)

(Odwołanie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Hiszpański rynek stacji paliw — Długoterminowe umowy o wyłączną dostawę paliw — Decyzja Komisji — Prawo odkupu przyznane niektórym stacjom paliw — Warunki dostaw realizowanych przez Repsol — Wykaz właściwych stacji paliw — Skarga o stwierdzenie nieważności — Termin do wniesienia skargi — Rozpoczęcie biegu terminu)

(2011/C 13/06)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: Transportes Evaristo Molina, SA (przedstawiciele: A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz i M.L. Ruiz Ezquerro, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciel: E. Gippini Fournier, pełnomocnik)

Interwient popierający stronę pozwaną: Repsol Comercial de Productos Petrolíferos SA (przedstawiciele: F. Lorente Hurtado i P. Vidal Martínez, abogados)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 14 listopada 2008 r. w sprawie T-45/08 Transportes Evaristo Molina przeciwko Komisji, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2006/446/WE z dnia 12 kwietnia 2006 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 WE (sprawa COMP/B-1/38.348 — Repsol CPP) (streszczenie opublikowane w Dz.U. L 176, s. 104), uznającej za wiążące zobowiązania podjęte przez Repsol CPP, wydanej na podstawie art. 9 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 [WE] i 82 [WE] (Dz.U. 2003, L 1, s. 1)

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Transportes Evaristo Molina SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 9 listopada 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht — Niemcy) — Bundesrepublik Deutschland przeciwko B (C-57/09), D (C-101/09)

(Sprawy połączone C-57/09 i C-101/09) (¹)

(Dyrektywa 2004/83/WE — Minimalne normy dotyczące warunków nadania statusu uchodźcy lub statusu ochrony uzupełniającej — Artykuł 12 — Wylączenie z możliwości uznania za uchodźcę — Artykuł 12 ust. 2 lit. b) i c) — Pojęcie poważnego przestępstwa o charakterze innym niż polityczne — Pojęcie działań sprzecznych z celami i zasadami Organizacji Narodów Zjednoczonych — Przynależność do organizacji zaangażowanej w akty terrorystyczne — Późniejsze umieszczenie tej organizacji w wykazie osób, grup i podmiotów stanowiącym załącznik do wspólnego stanowiska 2001/931/WPZiB — Indywidualna odpowiedzialność za część aktów popełnionych przez tę organizację — Przesłanki — Prawo azylu na podstawie krajowego prawa konstytucyjnego — Zgodność z dyrektywą 2004/83/WE)

(2011/C 13/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bundesrepublik Deutschland

Strona pozwana: B (C-57/09), D (C-101/09)